

"Miksi

me paastoamme, kun et sinä sitä näe,
kuritamme itseämme, kun et sinä sitä huomaa?"
Katso, paastopäivänänne te ajatte omia asioitanne
ja ahdistatte työhön kaiken työväkenne.

Katso, riidaksi ja toraksi te paastotte,
lyödäksenne jumalattomalla nyrkillä.
Te ette nyt paastoa niin, että teidän
äänenne kuultaisiin korkeudessa.

Tälläinenkö on se paasto, johon minä mielistyn,
se päivä, jona ihminen kurittaa itseänsä?
Jos kallistaa päänsä kuin kaisla ja makaa säkissä ja tuhassa,
sitäkö sinä sanot paastoksi ja päiväksi, joka on Herralle otoll
inen?

Eikö tämä ole paasto, johon minä mielistyn:
että avaatte vääryyden siteet, irroitatte ikeen nuorat,
ja päästätte sorretut vapaiksi, että särjette kaikki ikeet?

Eikö tämä: että taitat leipäsi isoavalle
ja viet kurjat kulkijat huoneeseesi,
kun näet alastoman, vaatetat hänet
etkä kätkeydy siltä, joka on omaa lihaasi?

Silloin sinun valkeutesi puhkeaa esiin niinkuin aamurusko,
ja haavasi kasvavat nopeasti umpeen;
sinun vanhurskautesi käy sinun edelläsi,
ja Jumalan kunnia seuraa suojanasi.

Silloin sinä rukoilet, ja Herra vastaa,
sinä huudat, ja hän sanoo:
"Katso, tässä

Silloin sinä rukoilet, ja Herra vastaa,
sinä huudat, ja hän sanoo:
"Katso, tässä minä olen."